

Diplomová práce se zabývá problematikou poskytování neodkladné rozšířené kardiopulmocerebrální resuscitace v prostředí zdravotnického zařízení. Hlavním předmětem zájmu je proces, algoritmus, na sebe navazujících jednotlivých kroků, jejichž správné provedení v praxi by mělo vést k poskytnutí efektivní KPCR nebo k minimalizaci následných poresuscitačních komplikací. Práce je zaměřena především na nelékařského zdravotního pracovníka jakožto nezbytného člena zdravotnického týmu, na jeho úkoly, povinnosti a kompetence. Teoretická část bude zpracována dle současných doporučení Evropské resuscitační rady. V následné empirické části je zahrnuta metodologie výzkumného šetření, průběh sběru dat a konečná interpretace výsledků, s následným rozbohem a diskuzí. Výzkumné šetření je vedeno formou kvantitativního výzkumu, dotazníkovým šetřením. Cílem výzkumu bylo zjistit úroveň teoretické průpravy respondentů, způsoby průběžného vzdělávání a současné podmínky na vybraných pracovištích. Na základě zjištěných výsledků jsou navržena opatření pro ošetrovatelskou praxi.

KLÍČOVÁ SLOVA: rozšířená kardiopulmocerebrální resuscitace (KPCR), náhlá oběhová zástava, náhlá dechová zástava, fibrilace komor, elektrická defibrilace, algoritmus KPCR, poresuscitační syndrom, úkoly sestry.